

2013 október Próza

Szabó T. Anna: Róka

Ez vagyok én, mit csináljak, szeretem a luxust. És nem igaz, hogy nincs rá pénz, mert igenis van, ha elég ügyes az ember. Jó, te még fiatal vagy, azelőtt engem se érdekelt, csak mióta férjem van, azóta kattantam rá. Jó, persze, a férjemre is, ne tessél röhögni. Szép, hogy megadtad tegnap a termékbemutatón az itthoni számod, tudtam, hogy hívni fog, bocsi, hogy felvettem. Csak meg kellett mondjam, hogy zajlik a megbeszélés. Amióta nincs munkám, alig mozdulok ki, biztos ő se bánja, ha egy kicsit kibeszélem magam. Főleg, hogy tudja, jó helyen vagyok.

Muti azt a gyűrűt! Szép, hol vetted? Látom, hogy nem jegy, persze. Csak fura, hogy nincs benne kő. Igazi arany? Csak azért kérdem, mert az enyém nem igazi. Jó, oké, csak hülyéskedek. Ez már igazi, de az első, amivel elvett, az rézből volt, persze abszolút nem lehetett észrevenni. És azt hiszed, zavart? Csak mi ketten tudtuk, de inkább a bulira költöttük a pénzt, még úgy is sokba volt, hogy összedobták nekünk a kaját. Akkor még tanultam, Jani épphogy végzett, megvoltak a fősulis haverok, kellett egy kis lazulás, mielőtt elkezdődött volna az élet. Fogadjunk, hogy te még összejársz a csajokkal. De tudod, mi lesz? Irigység lesz, meg költözködés vidékre, meg gyerek, meg macskás képek a Facebookon. Akinek nincs kisbabája vagy kutyája, vagy legalább egy tünci keresztgyereke, az egy idő után átlátszó lesz, mint a pohár. Keresztlányod már van? Tényleg? Az jó, annak legalább nem kell enni adni.

Tudod, nekem baromira nincs pénzem, amióta elvesztettem a munkám, azért is kérdeztelek erről a tanácsadónői dologról, ha már neked ilyen jól megy. Nem kirúgtak, dehog, csak megszűnt alólam a cég. És ne mondd, hogy jó nekem, hogy ráérek, mert nem érek rá. Bébiszittelek az uccsó barátnőmnek, aki még hajlandó élőben is szólni hozzám, heti háromszor iskolába megyek a gyerekért, meg focira viszem, te, hogy az milyen kurva unalmas, na és aztán ott vagyok, amíg kell, még szerencse, hogy jó gyerek, nem beszél vissza, de hidd el, nekem nem is lehet. Bodzának hívják a barátnőmet, jó név, nem? Színésznő. Szereted a színházat? Ilyen névvel már biztosan hallottál volna róla. Na persze Bodza leginkább vidéken játszik, ilyenkor szittelem a bébit, ő meg mindig éjjel egyre ér haza Érdre. Ha letörve jön meg, ápolhatom a lelkét, hogy el ne halálozza magát, ha meg felpörögve, akkor már a kapuban megőrjíti a kutyát, betáncol azzal a bűdös szájú döggel a lakásba, ott keringőznek a nappaliban a járólapon, parararam-param-param, aztán inni kell vele, és közben előadja nekem a nagymonológot, meg a nagymellű lógót, ez rossz vicc volt, bocsi, felejtsd el. A kutya odafekszik a lábamra a száz kilójával, sose merem

mondani, mennyire utálok, hogy összeszórózi a harisnyámat, a múltkor el is szakított egyet, most mondjam meg, hogy nekem számít egy rongyos nejlonharisnya?

A nagymama ki se lépett az utcára selyemharisnya nélkül, akkor még így mondták, selyemharisnya, hátul csik volt rajta, ahol összevarrták, ma megint kezd divat lenni, pedig legtöbbször csak egyet tudott venni, vagy nem lehetett kapni, vagy pénze nem volt rá, minden este kimosta pár csepp samponnal, és ha leszaladt a szem, felszedette Gizi nénivel, kecskebőr cipője volt, és a villamoson még öregen is keresztbe tette a hosszú lábait, ha meglátott egy férfit. Volt egy pár finom, fényes, fekete szaténkesztyűje, abban húzta fel a harisnyáját, kézzel soha nem nyúlt volna hozzá, nekem se engedte, pedig akkor még nem volt kemény az ujjamon a bőr a sok mosogatástól meg takarítástól. Nem, nincs mosogatógépem, én nem akarom, Jani venne, ha lenne miből, azonnal venne, de most mondd meg, minek? Kinek jó az? Elmosom, amit kell, aztán sitty-sutty bekrémezem a kezem Niveával, nemcsak a legolcsóbb, de a legjobb is, ezt muszáj megmondjam, ha már a krémekről beszéltünk az előbb, nagymama is ezt használta. Bodzának hiába mondom, hogy kár kiadni a pénzt arra a sok szarra, szerinted mi kerül húszezer forintba egy kézkrém, ráadásul préri a neve, mint a száraz füves szavannának, mindig hosszú fűszálszöröket látok, ha eszembe jut ez a szó, jó, persze Bodza nem nagyon költ rá, mert úgyis megveszi a szeretője, aki jól keres, mert egy sorozatban játszik, igen, a tévében, ne is kérdezd, nem mondom el, hogy ki az, még nem vagyok annyira részeg, majd kérdezd meg később, Andrásnak hívják különben, de psszt, legyen elég ennyi, és nem is tőle van a gyerek, ha erre gondolsz, mert a faszinak van esze, mindig használ gumit. A Bodza persze szerelmes, de szerencsére nemcsak Andrásba, a krémet meg a cipőt elfogadja szívesen bárkitől.

Nem a pénzen múlik, ez a lényeg. Jani is megmondta, nem hülye kidobni az ablakon a nagy semmire. Minden nap egy év az életéből ezen az új helyen, a főnöke egy állat, sokszor estig is benn tartja, ha nekem lenne rendes munkám, Jani már rég felmondott volna, de így nincs mit csinálni, teszi, amit mondanak neki. Hét közben nem is találkozunk nappal, mert mire én indulok a Bodza kölykéért, hogy mi? Mért fontos ez? Megmondom, ha ennyire érdekel, véletlenül azt is Janinak hívják, de én Jánosnak szólítom, szerintem hülyén áll neki a Jani, főleg, hogy hasonlítanak is egy kicsit, pont azért. A lényeg, amit mondani akartam, hogy Jani nem bánja, hogy végre dolgozom valahol, egyrészt a depi miatt, amit utál, másrészt meg kiélhetem magamat, így szokta mondani, amit ő ugyan nem támogat, de nem is akadályoz, higgyem el, hogy egyáltalán nem érdekli, felőle vehetek magamnak, amit akarok, amíg a kajára fut a fizetésemből. Akár arckrémet is vehetnék itt és most, talán az mégis tetszene neki, mert a Bodza parfümjét például megismerte rajtam a múltkor, az a lökött nő még a térdhajlatomat is befújta, mielőtt visszavettem volna a kimosott harisnyát, és ahogy hazaértem, és befeküdtem Jani mellé, azonnal felébredt, na és ezt a részt most itt nem fogom elmesélni, a lényeg, hogy bejött neki a Dior, persze azonnal kitalálta, hogy ez a Bodza parfümje, logikus is, hát mikor van nekem ilyen drága szagom? Na jó, húsvétkor persze be vagyok permetezve rendszeren, mindig megöntöznek a srácok, tudod, mennyi locsolóm szokott lenni? Még a régi főnököm is eljön, mondta is a Jani, hogy legközelebb ne engedjem be, amikor ő nincsen otthon.

Bodzától persze nem fogadok el soha semmit, amikor nekem akarta adni a tollboáját, szereted a tollboát? Igazad van, undorítóan kurvás, Bodza egy darabból hozta haza, hogy megőrizze a kellékest, akit utál, hátha levonják a fizetéséből, de persze ez csak a nagyanyám idejében volt gond, amikor még igazi strucctoll volt, most már minden sarkon lehet kapni tök olcsó fehér meg lila meg rózsaszín kínai tollat, igazad van, boá, tartsa csak meg magának, akinek ez tetszik. A csirketoll snassz, pont, mint a műszőrme, jó, oké, ne is mondd, tudom, ahhoz nem kell megölni az állatokat, ne kezd már te is. Mit csináljak, szeretem a luxust, és kész. Ma már úgy dobják utánad a hótt elegáns

bundákat, pont fix olyanok, mint az új, figyelj már, nem mindegy, ha úgyis meg vannak nyúzva? Szerinted jobb lenne, ha kidobnák a szemétre? Szegény nagymama bezzeg, hogy örült annak az egy szál kopott rókának is, amit a nyakában vitt, már októberben felvette, és hordta júniusig, persze, mire meghalt, már nem lehetett vele mit csinálni, annyira tönkrement, levágtam a lábát, és eltettem emlékebe, a maradékot meg elkérte Bodza a kutyának játszani, de olyan gusztustalanul széttépte, hogy ki kellett dobja, még jó, hogy nem láttam, mintha szegény nagymamát marcangolta volna. Mit röhögsz? Azt hittem, sajnálsz az állatokat. Ráadásul az a rókaszőr még utána is ott volt szerteszét a lakásában, főleg az ágyon meg a kanapén, mert Bodza köpik takarítani, ha én nem csinálom meg, tőle aztán ott rohad meg minden, képzeld, azt mondta, a narancssárga plüssön úgyse látszik, de persze még nekünk is tele lett a lakásunk a molyos rókaszőrrel, Jani nadrágján is találtam belőle, úgy a ruháinkba ivódott, mint a Dior, mostanában valahogy mindenhol azt a szagot érzem, ha hazamegyek. A rókaügy után sokáig nem is bírtam a bundáimra nézni, igen, a bundáimra, végül mégsem mondtam? Egy nutria és egy pézsmá, és találd ki, mennyiért vettem? Hatezerért a kettőt. Jó, ez még nyáron volt, ki kell fogni, mert télen drágább, és nincs is mindegyik boltban, csak a Deák tériben, de tudod mit, nem is mondom tovább, ha nem érdekel.

Figyelj, nem vagyok megsértődve, jó? Csak elfáradtam. Ahogy te itatsz, ahhoz képest még a Bodza is amatőr, pedig esténként sokszor nem is emlékszem, hogy kerülök haza. Te mért nem iszol? Nehogy azt mondd, hogy terhes vagy, mert elhányom magam. Mondom, nem vagyok megsértődve! És te se legyél, ha már ennyi rúzszt megvettem, jó? Nem mondtam semmi csúnyát, vagy igen? Jó, a bundákról nem beszélek többet, slussz-passz, ismerem ezt a pofát, amit vágsz, én mindig megérezem, ha utálnak. Janinak se mutattam meg pont ezért, a pincébe van eldugva mind a kettő. Úgysincs hova felvegyem, én nem járok olyan társaságokba, mint a Bodza. Nem, neki aztán pláne nem mutattam, még csak az kéne. Sőt a selyemruhákat se meg a kígyóbőr táskát se. Hogy hol? A Király utcában, de ott drágább, mert vállfás a rendszer. Szerdán van az árucseré, de aznap Bodzánál alszom, szerda reggel én viszem suliba a Jánost, hogy Bodza ki tudja aludni magát, és mire beérek a városba Budaörsről, mert tudod, Bodzának snassz, hogy Édre járjon a gyerek, neki Budaörs kell, mondom, mire beérek a busszal, addig a legjobb cuccokat mind elvitték, különösen, ami olcsó, pedig nekem számít. Csak a dugipénzemből tudok mozdulni, és persze Bodza sokszor egyszerűen nem adja ide, ami jár, mert egy fityingje sincs, csak a drága krémjei meg a negyvenezres magas sarkú, most akkor mit csináljak, túrjam fel a fiókjait?

Az a baj, hogy túlságosan szeretem a szépet, és nem tudok hallgatni a nagymamára, mert ő szegény mindig mondta, hogy a minőség számít, nem a mennyiség. Ha megtudná, hány selyembugyim van, nem, dehogy örülne, kiröhögne, persze ha tudott volna nagymama röhögni, de mégis, hogy fogalmazzak? Hogy megmosolyogna? Ez tiszta Jókai, persze nem baj, mert nagymama imádta Jókait, és a bugyikat legalább nem ciki felvenni, mert arról csak én tudok, ami a ruhám alatt van, látom a szemedet, mit akarsz, nehogy megkérdezd! Én se kérdezem meg, hogy a tied pamut-e, vagy mi más. Örülök, hogy legalább te tudsz röhögni. Nekem a selyembugyi igenis szent. Na, meg ne fulladj, igyál egy kis vizet.

Azt hiszem, kezdek kicsit túl sokat beszélni, erre mondja a Jani, hogy könyörgöm, fogd már be a szád, és nem is haragszom, mert tényleg. Biztos haza is ért már, ilyenkor fáradt, mert a hétfőket utálja, tizenegykor még úton volt szegény, Budaörsön dolgozik, vagy már mondtam? Nem, ő kocsival jár, szolgálatival. Nekem nincs jogsim, nem is kell, mert Jani visz-hoz, kivéve persze Bodzához, mert oda nem jön. Szerintem azt se tudja, hol lakik. Te, figyelj csak, mondtam, hogy nem hoztam mobilt, megnéznéd nekem, hány óra? Mert ha éjfél, akkor végem, elment

a metró.

Na tessék. Muszáj lesz hívjak egy taxit. A fenébe is, most az egyszer a Jani ki kell hogy fizesse, mert nekem szerda óta nincs pénzem. Éjféli busz, bogos lófasz, örülök, ha fel tudok állni innen. Az se érdekel, ha természetben kell fizetni a sofőrnek, legalább nem volt hiába a bugyi. Tessék, felálltam, muszáj röhögni?

Tetszik Az ismerőseid közül te lehetsz az első, akinek ez tetszik.

Kapcsolódó írások:

1. **Szabó T. Anna: Dákó és lidércfény** A bárpult mögül nézem a fiút. Mennyi lehet, tizenöt, tizenhat?...
2. **Szabó T. Anna: Vér** Egy fájdalmasan szép, sápadt és szalmaszőke fiúhoz mentem fel éjfél...
3. **Szabó T. Anna: Hold** A szeretőmnél vagyok, a neve Valentin. Valentin egy loftlakásban lakik...
4. **Szabó T. Anna: Terhes-rap; Hársfa** Csak utasítanak mind: mit csináljak, hogyan keljek, egyek, igyak, hogyan...
5. **Szabó T. Anna: Vörösmarty-rap; Ady-rap; Kosztolányi-rap** Nem vagyok már fiatal és te sem vagy az, a...

Cimkék: **Szabó T. Anna**